

Statsadvokaten for København finder det mest korrekt, at man anvender udtrykket »overvågning« i stedet for »TV-overvågning«, idet loven tilsigter en beskyttelse mod enhver form for systematisk billedoptagelse eller -iagttagelse.

Politimesterforeningen og politidirektøren i København finder det mindre tilfredsstillende, at begrebet »overvågning« ikke er defineret i selve lovteksten. Politimesterforeningen finder, at det i hvert fald i lovteksten bør angives, at loven (kun) gælder overvågning af personer og deres adfærd, hvorved beskyttelsesinteressen antydes i lovteksten.

Til § 2.

Ministeriet for skatter og afgifter omtaler i sit høringssvar de af toldvæsenet i smugleribekæmpelsesøjemed benyttede anlæg til TV-overvågning og foreslår, at det i lovforslagets bemærkninger tydeliggøres, at udtrykket »retshåndhævende myndigheder« i § 2, nr. 1, også omfatter toldvæsenet.

Ministeriet for offentlige arbejder foreslår, at udtrykket »trafiksikkerhedsøjemed« i § 2, nr. 1, ændres til: »trafiksikkerheds- eller trafikafviklingsøjemed«. Ministeriet begrundet ændringsforslaget med, at der ellers kan tænkes at opstå tvivl om, hvorvidt § 2, nr. 1, giver adgang til TV-overvågning f.eks. ved ophobning af trafik i kryds eller lignende, hvor det har været nødvendigt midlertidigt at dirigere trafikken ad andre veje.

Østre landsret henviser til, at det i lovudkastets bemærkninger til § 2, nr. 1, er anført, at TV-overvågning inden for retshåndhævelsens område anvendes bl.a. ved visse anstalter under kriminalforsorgen. Landsretten mener, at sådan overvågning, for så vidt den overhovedet falder ind under forbudsreglen i § 1, vil have en sådan karakter, at den er omfattet af § 2, nr. 3, eventuelt jfr. § 3. Det anførte synes således efter landsrettens opfattelse ikke tilstrækkeligt til at begrunde en generel undtagelsesbestemmelse for retshåndhævende myndigheder.

Østre landsret peger endvidere på, at det kan forekomme uklart, om udkastets § 2, nr. 2, giver adgang til TV-overvågning af gadearealer, på hvilke forretninger lovligt udstiller eller forhandler varer.

Statsadvokaten for København og politifuldmægtigforeningen peger på, at § 2, nr. 2 (om overvågning af områder, hvorpå der drives erhvervsvirksomhed) efter sin ordlyd rækker videre end det, som synes tilsigtet med bestemmelsen (overvågning af tankanlæg, fabriksområder o.l.). Undtagelsesbestemmelsen vil medføre, at der straffrit vil

kunne foretages overvågning af selv meget store butikscentre, hvortil der hele døgnet er adgang for alle og enhver, og statsadvokaten for København finder, at hensynene bag et forbud mod TV-overvågning af gade, vej m.v. gør sig gældende med samme styrke, når det drejer sig om overvågning af f.eks. butikscentre. Det er derfor statsadvokatens opfattelse, at bestemmelsen bør præciseres, eller, hvis dette ikke er praktisk muligt, at man bør udtage reglen af § 2 og indsætte den i § 3 som et særligt dispensationstilfælde. Samtidig bemærker statsadvokaten for København, at bestemmelsen i § 2, nr. 3 (om overvågning af egne indgange m.v.) muligvis vil kunne anvendes til at omgå forbudet efter § 1, f.eks. hvis samtlige forretningsdrivende i en gågade etablerer overvågning af indgange m.v.

Rigsadvokaten peger under henvisning til denne udtalelse på, at der opstår en disharmoni mellem hovedreglen i lovens § 1 og undtagelsen i § 2, nr. 2, og at det synes vanskeligt at udforme en beskrivelse, der ophæver denne disharmoni og samtidig bevarer en frihed til at iværksætte TV-overvågning, hvor der er et åbenbart behov for en sådan kontrol. En tilladelsesordning (som foreslået af statsadvokaten for København) vil medføre administrative omkostninger. Derfor peger rigsadvokaten som nævnt ovenfor under pkt. 2.1. på, at det måske ville være mere hensigtsmæssigt at imødekomme lovforslagets sigte ved en regel om, at politiet – eventuelt efter forhandling med kommunalbestyrelsen – kan forbyde TV-overvågning, der ikke kan anses for motiveret af et rimeligt behov derfor, suppleret af regler om skiltning og om udslettelse af optagelser efter en kortere frist.

Politidirektøren i København henviser til, at det i lovudkastets bemærkninger er anført, at en ordning, som alene vedrører optagelse af billeder, vil være forbundet med bevismæssige vanskeligheder, men påpeger, at lovudkastet desuagtet i § 2, nr. 3, og § 3 indeholder en sondring på dette grundlag. Det forekommer ikke politidirektøren velbegrunnet at begrænse undtagelsesbestemmelsen i § 2, nr. 3, til iagttagelse.

Retten i Århus giver med hensyn til bestemmelsen i lovudkastets § 2, nr. 3, udtryk for, at der utvivlsomt er en kriminalpræventiv interesse i, at butiksendgange og -facader kan overvåges ved hjælp af de i lovudkastet nævnte apparater, og at de modstående hensyn forekommer svage. Både af denne grund og for at undgå administrativt besvær anbefaler denne ret, at bestemmelsen om, at der ikke uden særlig polititilladelse må foretages fotografering etc., udgår.